

דף עז:

עין משפט א.ב. או"ח סימן תרי"ג סעיף א

א. אסור לרחוץ ביום הכיפורים בין בחמין בין בצונן^מ, אפי' להושיט אצבעו במים אסור, חוץ מאם היו ידיו או רגליו או שאר גופו מלוכלכים בטיט^נ או בדבר אחר שמותר, שלא אסרו אלא רחיצה של תענוג.

עין משפט ג.ד. או"ח סימן תרי"ד סעיף א

א. אסור לסוך אפי' מקצת גופו^ו, ואפי' אינו סך אלא להעביר הזוהמא, אבל אם הוא חולה^ע אפי' אין בו סכנה או שיש לו פצעים בראשו מותר.

מ. משנה ביומא ע"ד, ובין בחמין ממשמעות הגמ' שם ובפסחים נ"ד. ואם היו ידיו מלוכלכות מותר מברייתא ביומא פ"ז. והטעם דכל רחיצה של תענוג אסור משום "אשר לא תעונה", לבוש.

נ. אבל להעביר הזיעה אסור, כ"כ הב"ח והפר"ח, אבל הלבוש מתיר וכשהזיעה קשה לו יש לסמוך על דעת הלבוש שמתיר, מ"ב אות ב'. אבל כשרוחץ לא ירחץ אלא המקום המטונף בלבד. מ"ב אות א'.

ואם גופו מלוכלך בכמה מקומות ויש טורח לרחוץ כל מקום בפני עצמו מותר ליכנס לרחוץ כל גופו בפעם אחת. מ"ב שם.

ו. ואם נגע במקומות המכוסים רוחץ כל ידו עד סוף קשרי אצבעותיו, אבל התלכלך אצבעו בטיט רוחץ רק אותו אצבע בלבד. מ"ב שם.

ס. ברייתא ביומא ע"ז, דמקצת גופו ככל גופו. ואפי' להעביר הזוהמא, דסיכה אינה כרחיצה אפי' אין כוונתו לתענוג מ"מ הוא מתענג בכך, לבוש.

ע. שאינו עושה משום תענוג רק להפיג צערו לא גזרו. ודוקא במקום שנוהגים לסוך גם לאיש בריא בחול מותר לפצעים אבל במקום שלא נהגו לסוך לאיש בריא אסור בשבת ויו"ט משום דמוכח משום רפואה, כמ"ש בהרמ"א בסי' שכ"ז סעיף א' ברמ"א. מ"ב אות ב'.

עין משפט ו. אור"ח סימן תריג פעיף ה

ה. ה. ההולך לבית המדרש או להקביל פני רבו ^פ או אביו או לצרכי מצוה יכול לעבור במים עד צוארו ^צ בין בהליכה בין בחזרה ^ק, ובלבד שלא יוציא ידיו מתחת שפת חלוקן להגביה חלוקן על זרועו ^ר. והוא שלא יהיו המים סוחפים דאם כן אפי' בחול אסור משום סכנה, ואפי' אינם מגיעים אלא עד המתניים.

אור"ח סימן תקנד פעיף יב

יב. יג. ההולך לקבל פני רבו ^ש או אביו או מי שגדול ממנו, או לצורך מצוה עובר במים עד צוארו ואינו חושש, וכן בחזרתו ^ת. אבל ההולך לשמור פירותיו עובר עד צוארו בהלך ^א אבל לא בחזרה.

אור"ח סימן שא פעיף ד

ד. ה. גם במקום מצוה שמותר לעבור באמת המים אסור לעבור בסנדלו שאינו יכול להדקו ולקושרו טוב, וחוששין שיפול לו ויבא לטלטלנו, אבל במנעלו אין חשש זה ומותר.

עין משפט ז. אור"ח סימן תריג פעיף ז

ז. ז. הרב אסור לו לעבור במים ללכת לתלמידו ^ב.

פ. דוקא באין לו דרך אחרת לקבל פני רבו. מ"ב אות י"ב.

צ. כיון שזה לדבר מצוה ואינו לתענוג. מ"ב אות י"ד.

ק. דאם לא כן אתה מכשילו לעתיד לבא שלא ירצה ללכת. גמ' יומא ע"ז ע"ב.

ר. שלא יהיה נראה כנושא משוי, רש"י. ועוד שלא יבא לידי סחיטה. ט"ז ס"ק ד'.

ש. ואפי' בחול יש מצוה בזה דאולי ישמע ממנו דבר חידוש תורה. כה"ח אות נ"ז.

ו. גם חיוב קימה והידור ישנה בט' באב. כה"ח אות נ"ח.

ת. התירו בחזרתו דאל"כ ימנע מהמצוה. ט"ז ס"ק ו' מב"י.

א. דבמקום פסידא לא גזרו, אבל בחזרה לא שייך שימנע ולא ילך. כה"ח אות ס"ב.

ב. אם לא שא"א לתלמידו לבא אליו, כ"כ הט"ז בס"ק ו', ויש שחלקו על דברי הט"ז.

עין משפט זז.

או"ח סימן תריג פעיף ה

ה. ח. ההולך לשמור פירותיו מותר לעבור בהליכה ^ג אבל בחזרה לא התירו לו.

הגה: ואפי' יש לו מעבר דרך היבשה התירו לו לעבור במים ^ד, כדי לקצר הדרך דזה עדיף יותר.

עין משפט טז.

או"ח סימן תריג פעיף ה

עיין לעיל עין משפט ו

או"ח סימן שא פעיף ד

עיין לעיל דף עז: עין משפט ו

עין משפט כ.

או"ח סימן תריג פעיף ה

עיין לעיל עין משפט ו

ג. משום הפסד ממון התירו בהליכה. מ"א ס"ק ט' מר"ן, אבל בחזרה אין כאן מצוה שנחוש שימנע להבא.

ד. ודעת האחרונים דיאריך הדרך ביבשה ולא יעבור במים. כ"כ הב"ח, והט"ז ס"ק ח'. ומ"ב אות כ"ב.